

ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಲೋಕೇಶ್ ಎಸ್¹ ಮತ್ತು ಡಾ. ಎಚ್.ಎಂ. ಮರಳುಸಿದ್ಧಯ್²

ಪೀಠಿಕೆ

ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮುದಾಯದವರು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕನಾರ್ಟಕದ ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಹಾಸನ, ರಾಮನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೂ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ಕೇರಳ ಮತ್ತು ತಮಿಜುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮುದಾಯ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಕರ್ನಾಟಕಾರ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಮಗ್ಗದವರು, ಶಿರುಕುರಳಿದಾಸ, ದಾಸರು ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹೆಸರುಗಳ ಮೂಲ ‘ಕರ್ನಿ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಆಗಿದ್ದು, ಕರ್ನಿ ಎಂಬ ಪದವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ‘ಗನಿಕ’ ಎಂಬ ಪದದ ರೂಪಾಂತರವಾಗಿದ್ದು, ಗನಿಕ ಎಂಬ ಪದವು ಜ್ಯೋತಿಷ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮುದಾಯದ ಮೂಲ ವೃತ್ತಿ ‘ಶಾಸ್ತ್ರ’ (ಭವಿಷ್ಯ) ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಮನಗಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ (ಗುಪ್ತಾ, 2003). ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಕನಾರ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಅಥವಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಪದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಿ ಎಂದರೆ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳುವವರು ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ‘ಕರ್ನಿ’ ಪದಕ್ಕೆ ಸಾನ್, ಯಾನ್, ಯ ಅಥವಾ ಯಾರ್ ಪದಗಳು ಅಂತ್ಯ ಪ್ರತ್ಯೆಯಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರತ್ಯೆಯಗಳು ಇವರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಂಭೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿಗೂ ಹಾಗೂ ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವರ್ಗ 2(ಎ) ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಆ ಸಮುದಾಯದ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ,

¹ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಮಾನಸಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮೈಸೂರು.

² ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು, ಅಂತರ್ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ವೇ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ, ಮಾನವ ಭವನ, ಭೋಗಾದಿ, ಮೈಸೂರು

ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮುಂತಾದ ಅಂಶಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಯನ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಆಯಾಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸ್ಥಳೀಯ ಇತರೆ ಜಾತಿಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆಂದು ಧ್ವನಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಕಣೆಯನ್ ಸಮುದಾಯದವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜನನದಿಂದ ಸಾವಿನವರೆಗೆ ಆಚರಿಸುವ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಜೀವನಚಕ್ರ ಆಚರಣೆಗಳು ಅಥವಾ ಜೀವನಾವರ್ತಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವನಚಕ್ರ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೊನೆಯ ಸಾವಿನವರೆಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಬಗೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಜೀವನ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪಾತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನನಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಒಂದು ಹಂತದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿಂತಾಗುವ ಸ್ಥಿರತರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಜನರೂ ಕೂಡ ಇಂತಹ ಹಂತಗಳನ್ನು (ಜನನ, ನಾಮಕರಣ, ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆ, ವಿವಾಹ, ಗಭರ್ಥಾರಹಣ, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಪ್ತ) ಹಾಯ್ದು ಹೋಗುವವರೆ ಆಗಿರುವುದ್ದರಿಂದ ಜೀವನಾವರ್ತಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಡುವಿನ ಸಾಮೃತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯೋಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಜನನ ಸಂಸ್ಕಾರ

ಕಣೆಯನ್ರೂ ಜನನ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಹೆರಿಗೆಯು ಮನೆಯಲ್ಲಾಗುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಹೆರಿಗೆ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ತ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರಿಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಆಣ, ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾದರೆ ಎರಡು ಆಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಗು ಜನನವಾದ ದಿನ ತಂದೆ ಸ್ವಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಶನಿವಾರ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಏನಾದರು ಮಗು ಶನಿವಾರ ಜನಿಸಿದರೆ ಮಗುವಿನ ತಂದೆಯ ತಮ್ಮ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ ಶನಿವಾರವೇ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಧೂಪ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲ ಹೆರಿಗೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯವರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಣಂತಿಯರಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೂ ವಿಶೇಷ ಜೀತಣ ಉಣಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇವಿಸಿವಂತಿಲ್ಲ, ಬಿದಿರಿನ ಕಳತೆ, ಹಣ್ಣು, ನುಗ್ಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ 7 ರಿಂದ 11 ದಿವಸದವರೆಗೂ ಕಣೀಯನ್ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಸೂತಕವಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮಗುವನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹೊರಗಿನ ಪರಿಸರದಿಂದ ಅಶುದ್ಧವಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆಯೆಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಟಿ ಜಿಷ್ಟದಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜನನದ ಸೂತಕವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಮಗು ಜನಿಸಿದ 5 ಅಥವಾ 9 ಅಥವಾ 11ನೇ ದಿವಸ ಪೂರ್ಜಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜನನದ 11 ದಿನಕ್ಕೆ ಮನೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಸ್ವಾನ್ವಮಾಡಿ, ಗುರು-ಹಿರಿಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಮುದಾಯದ ಪುರೋಹಿತರಿಂದ ಹೋಮ ಹವನ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿಗೆ ಸೂತಕ ಕಳೆಯವುದರೊಂದಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಭೀತಿ ಹಾಗೂ ಯಾವುದಾದರು ದುಷ್ಪ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವರಲ್ಲಿದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಾಯಿ ಮಗುವಿನ ಸೂತಕ ಕಳೆಯಿತು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿ

ಸೂತಕ ಕಳೆದ ದಿನ ಅಥವಾ ಮಗು ಜನಿಸಿದ 12 ನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಮಕರಣ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾಮಕರಣದ ಜೊತೆಗೆ ಮಗುವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಹಾಕುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರು ಮಗುವಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಹೆಸರನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿ. ಮಗು ಜನಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ, ವೇಳೆ, ನಕ್ಕತ್ತ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಪಂಚಾಂಗ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಬಾರ ಹಾಕಿ ಮಗುವಿನ ಹೊದಲ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕಣೀಯನ್ ಪುರೋಹಿತರೆ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿರಿಯರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಹೆಸರನ್ನು ಕಣೀಯನ್ ಪುರೋಹಿತರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಮಗುವಿನ ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರ ಸಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಲ ಉಳ್ಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ತದನಂತರ 5 ಜನ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಂದ ಆರತಿ ಬೆಳಗಿಸುವರು. ಇದರೊಂದಿಗೆನಾಮಕರಣ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯ ಹೊಂದಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಮತ್ತು ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೆಲವರು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆ ಆಚರಣೆ

ಕಣೀಯನ್ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಓಮುಮತಿಯಾದಾಗ ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆರ್ಯೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು ಓಮುಮತಿಯಾದಾಗ ಗುಡ್ಡ ಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ಗುಡ್ಡ ಹಾಕುವುದು ಎಂಬ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ

ಖ್ಯಾತ ಮುತ್ತಮಣಿಯಾದಾಗ ಇದನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬೇವಿನಸೊಪ್ಪು, ಹಲಸಿನ ಸೊಪ್ಪು, ಬಸರಿ ಮರದ ಸೊಪ್ಪು ಈ ರೀತಿಯ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಜಾತಿ ಮರದ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಖ್ಯಾತ ಮುತ್ತಮಣಿಯಾದ ಹುಡುಗಿಯ ಸೋದರ ಮಾವ ತರುತ್ತಾನೆ ಇದನ್ನು ಹಾಗೂ ತೆಂಗಿನ ಗರಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಚಪ್ಪರ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಹುಡುಗಿಯ ಮುಂದೆ ಹರಳಣ್ಣೆ ದೀಪವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ ಹಿಂಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಖ್ಯಾತ ಮುತ್ತಮಣಿಯಾದ ಹುಡುಗಿಯ ತಂಡಿಗೆ ಹಿಂದೆ-ಪಿತಾಜಿ ಬರದಂತೆ ತಡೆಗಟ್ಟಬಹುದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವರಲ್ಲಿದೆ. ಗುಡ್ಲು ಕೂಡಿದ 5ನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು 7ನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು 9ನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಸೂತಕ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಿನ ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಕುಲದೇವರನ್ನು ಪೂಜೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಂಟವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮಾಂಸದ ಉಂಟವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸಸ್ಯಹಾರ ಉಂಟವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ

ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಕುಲಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಕುಲದವರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ನಿಷಿದ್ಧ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಕುಲದ ಎಲ್ಲಾ ವೃಕ್ಷಗಳು ಒಂದೇ ಹಿತವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸೋದರ ಮಾವನ ಮಗ ಅಥವಾ ಸೋದರ ಮಾವನ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಅಕ್ಷನ ಮಗಳ ನಡುವೆ ವಿವಾಹ ಏರ್ಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಣೆಯರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ 18 ರಿಂದ 24 ವರ್ಷದೊಳಗೆ, ಗಂಡಿಗೆ 24 ರಿಂದ 28 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಹಿಂದೆ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಏರ್ಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ವಧು-ವರರ ಆಯ್ದು ಮಾಡುವಾಗ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿನ ಜಾತಕ ಸರಿಹೊಂದಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿಯ ಆಯ್ದುಯ ಮುಖ್ಯ ಮಾನದಂಡ ಜಾತಿ, ಇವರ ನಡುವೆ ಅಂತಜಾರಾತಿ ಮದುವೆ ಅಪರೂಪ. ಇವರು ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಹಾಸುದಿನವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ಗಣಕಾಟ ಸರಿಹೊಂದಿದರೆ ವಿವಾಹ ಏರ್ಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ವಿವಾಹವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜಾತಕವನ್ನು ಕಣೆಯನ್ನ ಮರೋಹಿತರ ನೆರವಿನಿಂದ ತಾಳಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಣೆಯರ ಸಮುದಾಯದವರಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಆಯ್ದುಯಾದರೆ ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ದೊಡ್ಡ ಯಜಮಾನರ ನೆರವು ಕೋರಿ ಅವರ ಮುಖಿಂಡತ್ವದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮದುವೆಗೆ ಒಂದು ಶುಭ ದಿನವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂಗೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ ದಿನದಂಡು ಕಣೆಯನ್ನರ ದೊಡ್ಡ ಯಜಮಾನರ ಮುಂದಾಳತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರಾದಾಯಿಕವಾಗಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇವರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಎಲ್ಲಾ ಲಿಂಗ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಣೆಯರಲ್ಲಿ ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲು ಜನಿವಾರ ಧರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಕನಿಯನ್ನ

ಸಮುದಾಯದವರು ಒಳಬಾಂಡ್ಯವೈವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಇವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 14 ರಿಂದ 18 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 20 ರಿಂದ 26 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸೀಮಂತ ಆಚರಣೆ

ಕಣೆಯನ್ನು ಸಮುದಾಯದ ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆ ಮೊದಲ ಗಭರ್ಡರಿಸಿದಾಗ ಏಜನೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಸಿರು ಹೊಸಗೆ (ಸೀಮಂತ) ಎಂಬ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಕೆ ಬಯಸಿದ ತಿಂಡಿ, ಉಣಿಪನ್ನು ಉಣಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರ ಪದ್ಧತಿ

ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯದಂತೆ ಇವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಶವಜ ಅಶವಜ ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ, ಶವಜ ಸಾವಾದರೆ ಹೊಳುತ್ತಾರೆ. ಅಶವಜ ಸಾವಾದರೆ ಸುಧುವ ಪದ್ಧತಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಹೊಳುವಾಗ ಹೆಣಿದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ನೇಗಿಲನ್ನು ಹೊಳುತ್ತಾರೆ. ನೇಗಿಲನ್ನು ಹೆಣಿದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣನಿಂದ ಮುಚ್ಚುವುದು ಅರಿಸಿ, ಕುಂಕುಮ ಹೂ ಇವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೆಣಕ್ಕೆ ಮುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮರಣ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ದೊಡ್ಡಯಜಮಾನರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮರಣದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕುಟುಂಬಸ್ಥರು-ಬಂಧು-ಬಳಗದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೃತದೇಹದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹೂವನ್ನು ಹಾಕುವ ಮುಖಾಂತರ ಅವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾನವನ್ನು ಬಿಸಿನೀರಿನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ಹೊಸದಾದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ತಾವು ತಯಾರಿಸಿದ ಚಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚಟ್ಟವನ್ನು ಕುರಚು ಕಟ್ಟುವುದು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಹೆಣವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಿಯತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸಮಾಧಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಹೆಣಿದ ತಲೆಯನ್ನು ಉತ್ತರದ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಕಾಲನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕಡೆಗೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಗನಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಅವನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಉರಿನಿಂದ ಹೆಣಿದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅವನ ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಂಕಿಯ ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೂರು ಸಲ ಸಮಾಧಿಯ ಸುತ್ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆ ಮಡಿಕೆಗೆ ಮೂರು ತೂತುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ನಂತರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ವಲ್ಪವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಹೆಣವನ್ನು ನೋಡಿದೆ ದಕ್ಷಿಣದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಹೆಣವನ್ನು ಸುಧುವುದಕ್ಕೆ

ಮುಂಚೆಯೇ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಉರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೃತಪಟ್ಟಿ ನಂತರ ಸೂತಕವಿರುತ್ತದೆ. ಸೂತಕವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 11 ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಹ ಸೂತಕದ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆ ಅಥವಾ ದೇವರ ಮಾಜಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಂತಹ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳ ಆಚರಣೆ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಶುಭ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 11ನೇ ದಿವಸದ ಮಾಜಿಮಾಡಿ, ಜೀತಣವನ್ನು ಏರ್ಫ್ರೆಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೀತಣದ ಆಚರಣೆಯೋಂದಿಗೆ ಸೂತಕವು ಕಳೆಯುತ್ತದೆ. 12ನೇ ದಿನವೂ ತಮ್ಮ ಬಂಧು ಮಿಶ್ರರ ಜೋತೆಗೆ ನೇರೆ ಹೊರೆಯ ಕುಟುಂಬದವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಿಹಿ ತಿನಿಸುಗಳೋಂದಿಗೆ ಜೀತಣವನ್ನು ಏರ್ಫ್ರೆಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಮಾರಾಧನೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನ

ಕಣೆಯನ್ನು ಸಮುದಾಯದವರು ದೃವಭಕ್ತರು. ಬಡವಬಲ್ಲಿದ ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇವರನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯಲು ಅವರ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಣೆಯನ್ನಾರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಪ್ರತಿದಿನ ದೇವರ ಮಾಜಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ವಾರಕ್ಕೊಂಡುಮ್ಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಹಬ್ಬ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಾಜಿಮಾಡುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಣೆಯನ್ನು ಸಮುದಾಯದವರು ಹಿಂಡೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ರಾಮಾನುಜಚಾರ್ಯರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣರನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನಬೆಟ್ಟಿ, ಮೇಲುಕೋಟಿ ಚೆಲುವನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂಡು ಸಂದರ್ಶಿಸುವುದು ಕಣೆಯನ್ನಾರ ವಾಡಿಕೆ. ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳು ಕಾಳಿ, ಮಹೇಶ್ವರಿ ಮತ್ತು ಇತರೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಷದ ಏಷ್ಟೀಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಣೆಯನ್ನು ಸಮುದಾಯದವರು ಎಲ್ಲರೂ ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗನಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೇಲುಕೋಟಿಯು ಕೂಡ ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಳಿ ಮತ್ತು ಮಹೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಯುಗಾದಿ, ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ, ದೀಪಾವಳಿ ಮತ್ತು ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಕನಿಯನ್ನು ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಸೆಯುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಟ್ಟಾರೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಮರಣದವರೆಗೆ ಆಚರಿಸುವ ಆಚರಣೆಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಕೊಡಿದ್ದು, ಇದು ಹಿರಿಯರಿಂದ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಒಂದು ಹೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೀಳಿಗೆಯವರೆಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿರುವುದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕಣೆಯರ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ನಾಗರಾಜೇ ಅರಸು, ಜಿ.ವಿ. (1977). ಕಣೆಯರು. ಮೈಸೂರು ವಿ.ವಿ., ಮೈಸೂರು.
- ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ ತಗಡಾರು. (1936). ಕಣೆಯನ್ ಜೀತ್ರಯಾತ್ರೆ. ಗ್ರಾಮ ರಕ್ಷಣ ಸಭಾ, ತಗಡಾರು.
- ಸುಮಿತ್ರ. ಎಂ. (2004). ಕಣೆಯನ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಮೈತ್ರೇಯಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ವಂದೇ ಮಾತರಂ ಗ್ರಾಮ ರಕ್ಷಣ ಸಭಾ ತಗಡಾರು (1925). ಕಣೆಯರ ವರ್ಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಜ ವಾರ್ಷಿಕಿಲಾಸ ಪ್ರೇಸ್, ಮೈಸೂರು.
- Anantha Krishnan Iyer L.A.K. (1981). The Tribes and Castes of Cochin. Cosmo Publications, New Delhi.
- Buchanan. F. (1807). A Journey from Madras through the countries of Mysore, Canara and Malabar. Oxford University Press, New Delhi
- Buchannan. F. (1807) Ethnographic Notes a Scheduled Caste and Scheduled Tribe, Govt. of India Press, New Delhi.
- Gupta. R. (2003) Kaniyar, in *People of India*, Ed. K.S. Singh. Scheduled Tribes, Oxford University Press, New Delhi
- Thuston, E. (1909). Caste and Tribes of Southern India, Madras Govt. Press, Madras.